

פרקליטת-המחוז: היא תבעה לערוך חקירה

הסניגור: הוא הוכיח שהרס"ל שיקר

ברחוב בורלא 16, אך ברור שהוא מבקר תכופות, כמו אחיו, בדירת אביו בכרם התימנים.

בעדותו אמר רס"ל דדון, כי כאשר התקרב במהלך החיפוש, לארון שבו נתגלה ההרואין, הבחין כי חיים חבורה מויע, מחי זוויר, מגרד את זקנו, לדבריו, העידו סניגורים אלה על התרגשות, "אולם לדעתי" — הדגיש השופט — "אין בכך פלא. גם אילו היה חף מפשע."

כאשר גילה דדון את ההרואין בגרביים, התכחש חיים חבורה נמרצות לכל זיקה אליו או ידיעה אודותיו. הוא אמר לדדון שאינו רוצה לדבר, וביקש להתקשר עם עורך-הדין וגמן. דדון העיד כי הנאשם, חיים חבורה, אמר לו שבנוכחות עורך-הדין, יספר הכל, ויציע לפרקליט לעשות עסקה עם המיטרה כדי שלא יעצרוהו ולא יעמידו אותו לדין. דדון הסכים כנראה להציע את הפרקליט, אך נראה שזה לא אחר ומשום כך לא הופיע.

האב עם הבנים

הנאשם מ.מ. 2 בפרשת ההרואין, חבורה, הוא בן 60, שוטר לשעבר, וחבר הגנה ותיק בתקופת המנדט.

(33). הם הואשמו בהחזקת סמים מסוכנים בדירתו של האב.

נאשם שלישי, אליהו חן (כליפא) (30), הואשם בנסיון לקנות סם מסוכן מחיים חבורה, הבן, שהוא נשוי ואב לארבעה ילדים, ואשר טס ללונדון 11 יום לפני הפרישה המפורסמת של צייד-סוחריהסמים אליהו דדון. חבורה הבן שהה בלונדון כחמישה ימים, משם נסע לאמסטרדם, וחזר ארצה ב-24 בפברואר 1976. שלושה ימים לפני החיפוש שערך מחלקה-הסמים בדירתו של חבורה האב, הבן הגיע, לדבריו, מאירופה לנמלהתעופה בן-גוריון עם תושבי מיוודות, אך פקידיהמכס שיחררו לו ברי במקום רק מיוודת אחת. התביעה הגישה — כפי שציין השופט קוארט — כמוצג את חוות-הדעת שלפיה אמסטרדם היא מרכז-שיטות באירופה של ההרואין מן הסוג שנתפס בדירתו של חבורה האב.

התביעה טענה על פי חוות דעת זו, ועל יסוד שהותו הקצרה של חיים חבורה ב"אמסטרדם" — ימים אחדים לפני שנתפס וסם בדירה — כי חבורה הבן הביא את ההרואין, והטמינו בדירה. הפרקליטות מוסיפה, כי חיים חבורה התגורר לפני נסיעתו לחוף-לארץ בביתו אביו, בכרם-התימנים.

אני מאמין — קבע השופט קוארט — כי הנאשם חיים חבורה מתגורר אומנם

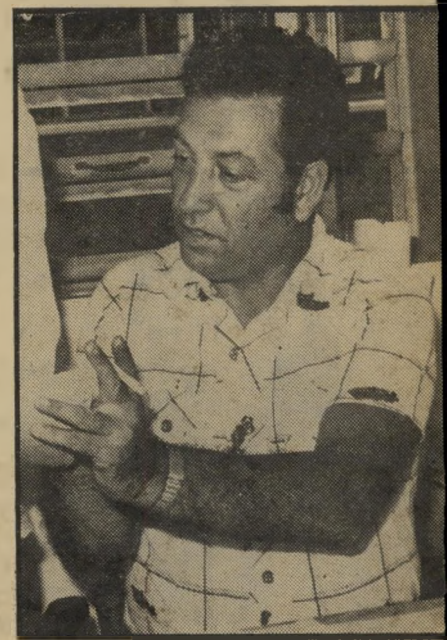
השטרות מצטברות במיטרת ח"א קארואהו בתיישטר פרקליטת המחוז

אני מוכה את הנאשמים מן האישומים שיוחסו להם בכתב-האישום, אמר השופט המחוזי שמואל קראט, וסיים בכך את קריאת הכרעת-הדין. באולם בית-המישפט המחוזי בתל-אביב קמה מהומה. אנשי הפרקליטות מיהרו אל לישיבתה של עורכת-הדין ויקטריה אוסט-טרובסקי-כהן, פרקליטת המחוז, כדי לבשר לה את החדשה המרעישת. קציני מישטר, וביניהם בלשי מחלקה-הסמים של היחידה המרכזית, קפאו נדהמים במקומותיהם. אחד מהם רץ לתא-הטלפון, וצילצל למפקד מישטר מחוז תל-אביב, "הם זו" כו" קרא לתוך השפופרת. "השופט לא האמין לדדון! אנחנו לא תופסים איך זה קרה!"

אני סבור שלא ניתן לסמוך על עדותו של דדון לגבי שאלות מכריעות, אמר השופט.

מה גרם להתנהגותו המזוהה, אם לניקוט לשון עדינה, של הבלש אליהו דדון בבית-המישפט? החוקר הנמרץ, שלא חסך דבר כדי להביא לתאיהמעצר אנשי-בוהמה תל-אביבים ודוגמניות, כשנתגלו אצלם גרמים ספורים של חשיש, סגר במור ידיו פרשת-ההרואין גדולה, שהכמות שנתפסה במהלכה עלולה היתה להביא למורחם של רבים, בעתיד הלא-רחוק.

עם שמיעת הכרעת-הדין, בחודש זה, מייחרה פרקליטת מחוז תל-אביב, עורכת-הדין אוסט-טרובסקי-כהן, לפנות למפקד מחוז תל-אביב של המישטר, תתניצב משה טיומקין, כדי לבשר לו על הופעתו המי שונה של הבלש דדון בבית-המישפט. הודעה נוספת הועברה לפרקליט המדינה, ולידיעתו של היועץ-המישפטי-למשלה. תתניצב טיומקין כבר הורה שיצלמו עברו רואות העמודים של הפרוטוקולים והעדויות של הפרשה אשר בה העיד דדון. קשה לתביעה לפנות לבית-המישפט-העליון כדי להגיש ערעור, וכי למה עוד יש לצפות, כאשר השופט מכריז כי אינו מאמין ואינו מקבל את גירסתם של אנשי המישטר?

המוות הלבן חוגג

יצד, בעצם, החלה פרשת תפיסת 152 הגרמים של אבקת "המוות הלבן", וכיצד הגיעה לסיומה האומלל והסרת-התוצאות בבית-המישפט, בסיועו רב-הערך של הבלש אליהו דדון?

בשעות הצהריים של ה-27 בפברואר השנה, נכנסו הרס"ל אליהו דדון וחולית-הבלשים שלו לדירה ברחוב קהילת עין 5 בכרם התימנים בתל-אביב, כדי לערוך שם חיפוש. בידי השוטרים היה צרחיפוש, בייקבות מיעד חסוב שקיבלו, על אודות כמות גדולה של הרואין המוסתרת באותו בית.

הצייד נשא פרי, בתוך גרביים שנמצאי במגירת ארון-בגדים בחדרהכניסה של הדירה, גילו דדון ואנשיו 152 גר' הרואין. 1.9 גר' חשיש נתגלו במגירה בחדר-השינה, ועוד 21 גלולות מטאדון נתפסו עליידי השוטרים בתוך בקבוק פלסטיק. נמצאו במקום גם שלושה מישקלות קטנים לשקילת כמויות חומר זעירות. כמו כן נעצרו במקום עוזא חבורה (60) ובנו חיים

ראשי-המחלק: הוא נחקר

אולם, לא רק קציני ואנשי-המיטרה שנכחו באולם המישפטים חשו כאילו סטרו על פניהם. גם השופט קוארט לא העלים את ריגשותיו על הדוכן שלו, כאשר נאלץ להוכיח את שורת השקרים והסתירות שנתגלו בעדותו של רס"ל מחלקה-הסמים אליהו דדון, בפני בית-המישפט.

הפרטים המזוהים שמסר הבלש איש היחידה המובחרת, אליהו דדון, לפני ה"שופט קוארט, הם שהביאו לכך שאחת הפרשות הגדולות של תפיסת הרואין, ב"שווי של כמיליון וחצי לירות (כמות שג 152 גרם), הסתיימה בבית-המישפט בלא כלום, אלא דדון, צייד סוחריהסמים, גרם לכך שהתיק ייסגר והפרשה כולה תיקבר סופית.

כולם ציפו להופעתו של הרס"ל דדון בבית-המישפט בביטחה ובשלווה — כולם, אולי חוץ מן הנאשמים, עד לאותו רגע היתה הפרשה ברורה לחלוטין. דדון תפס